

paagældende skulle have tilbragt deres tidligere Liv. De maa ganske vist ikke være straffede; de skulle i saa Henseende besidde en en vis kvalificeret borgerlig Agtelse, hvad der kan være meget rigtigt, men ellers tales der ikke om, at hvad Art disse Mennesker skulle være, der kunne saa disse Beværtninger. Jeg gaar ud fra, at der vil blive et meget stærkt Kænd efter at saa dem, og det er da højt mennefteligt, at man, naar man har saadanne Gaver at uddele, tager Hensyn til sine Venner. Det kan selvfølgelig ikke forlanges, at man skal give dem til Følt, man anser for sine aabenbare Uvenner af en eller anden Grund. Det kan nu let se, at der kommer Uvenskab mellem den almindelige Befolkning og Regeringen. Ja, man kan forudsætte, at der næsten aldrig vil være et særligt venftabeligt Forhold til Stede, fordi Regeringen har en vis Tendens til at ville udvide sin Myndighed og Magt, medens Befolkningen ganske naturligt har en stærk Tilbøjelighed til at ville handle i Frihed i en saa stor Udstrækning som muligt. Derfor har det uregteligt forbaudet mig i allerhøjeste Grad, at Talere i dette Ting, tilhørende den Side af Tinget, der betegner sig som Venstre, som Frihedsmænd, alle sammen have udtalt sig i Tilslutning til den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget. De have ganske vist ikke været tilbøjelige til at give Regeringen den Myndighed at udsæde Bevillinger, men have villet overlade det til de kommunale Raad at gøre det, og hvis de have ment, at dette skulde i og for sig være en mere demokratisk Ordning, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at de kommunale Raad jo slet ikke ere noget fuldgældigt Udtryk for den almindelige Folkevilje i Kommunerne. Saa længe Forholdet i Ets paa Landet er det, at de højtbestattede vælge den større Halvdel, have alle de, der ikke ere saa heldig stillede, ikke nogen overdreven stor, i hvert Fald ikke nogen afgørende Indflydelse. For Købstædernes Vedkommende er noget lignende Tilfældet og ligesaa for Kjøbenhavn, hvor, som bekendt, ikke en Gang alle Statteborgere have Stemmeret. Altsaa, den almindelige Folkeviljes Indflydelse paa den kommunale Styrelses Sammensætning er ikke overvejende, og det er jo heller ikke Tanken, at den skal være det. Man vil her lægge et Formynderskab over de kommunale Raad eller i Regeringens Haand, uden at man samtidig søger for, at de kommunale Raad ere et virkeligt Udtryk for den Befolkning, som de skulle være Formyndere for. Her kommer Regeringen f. Ets, i Gaar og forelægger et flere Aar gammelt Forslag, som ganske tyde-

ligt viser, at det ikke er denne Regerings Hensigt i nogen Grad at udvide, tværtimod vil den indskrænke den almindelige Valgret, idet den vil forøge Antallet af de Steder, hvor man anvender en privilegeret Valgret. Jeg synes, at naar det er Tendensen helt igennem, bliver man end yderligere betænkelig ved dette Lovforslag.

Det staar saaledes for mig, at det Lovforslag, vi her have liggende for os, maatte vi helst ønske at være fri for at behandle videre, men der er, som sagt, disse uheldige Forhold, som ere fremkomne ved en tidligere Lovgivning, og som vel nødvendiggøre, at der i hvert Tilfælde træffes nogle Bestemmelser paa dette Omraade. Smidlertid vilde de meget godt kunne træffes paa den almindelige Næringslov, og jeg tror ikke, man naar noget heldigt ved, hvad der her foreslaas. Der er et enkelt Punkt, hvor man maaste dog kunde naa et langt Stykke frem, uden at man behøvede at gaa til en almindelig Lovgivning. Det er noget saadant som det, der er udtrykt i dette Lovforslags § 13, som gaar ud paa, at der ved Politivedtægter kan træffes Bestemmelser om Bestaffenheden af de Lokaler, der maa benyttes til Udbælle af Beværternæring, om de Tider paa Natten, hvortil Beværtningslokaler skulle holdes lukkede, samt andre Ordensbestemmelser. Jeg tror, man kunde naa noget paa dette Omraade, særlig med Hensyn til Bestaffenheden af de Lokaler, der maa benyttes. Jeg mener nemlig, at selv om Forholdet er det, at det er det naturlige, at de, der have Øhft til at drive Beværtning og ere borgerlig kvalificerede og ville betale den Afgift, som man bliver enig om, saa Lov dertil, har dog det offentlige en vis Ret til at se efter, hvorledes denne Virksomhed udøves, paa samme Maade som det har Ret til at se efter andre Virksomheder. Vi have dog nogle Bestemmelser, om end kun saa og paa mange Punkter mangelfulde, om, hvorledes man skal forholde sig i Fabrikker, paa Værksteder, hvor der anvendes Maskiner, og hvor der er mange Mennesker samlede o. s. v. Der vilde da heller ikke være noget urimeligt i, om man sagde: Hvor man vil drive Beværtning, hvor Følt skulle komme sammen og spise og drikke, skal der være saadan og saadan. Da vi ikke ønske at give Følt en Ret til at være Snapseskæntere udelukkende med det Formaal for De at skænke saa mange Snaps som muligt, maa vi sige til dem: Eders Virksomhed er lige saa berettiget som enhver anden, der er en Masse Mennesker, og bliver stadig flere og flere, der maa søge til offentlige Steder for at tilfredsstille deres Trang til Spise og Drikkevarer, men naar I ville